

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre Fiskeriloven således at den vestgrønlandske reje-TAC fremover fordeles ligeligt (50/50) mellem den kystnære og havgående flådekomponent.

(Medlem af Inatsisartut Nikolaj Jeremiassen, Siumut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

1. behandling

Tak til medlem af Inatsisartut hr. Nikolaj Jeremiassen, Siumut for at fremsætte dette forslag.

Pinngortitaleriffik har oplyst, at set ud fra et biologisk synspunkt er det underordnet, hvilket flådesegment, der udnytter kvoterne. Det, der har betydning for den biologiske vurdering af ressourcen, er den fysiske placering af fiskeriindsatsen. Pinngortitaleriffik formoder at fiskeritrykket øges i Disko Bugt, såfremt fordelingen mellem den kystnære- og havgående flådekomponent ændres til 50/50. Pinngortitaleriffik oplyser dog samtidig at udnyttelsesraten i Disko Bugt ligger under 30 %.

Jeg kan bekræfte, at en del af kvoten i det havgående fiskeri i de senere år ikke er blevet opfisket af rederierne i dette flådesegment. Rederierne i det havgående fiskeri har i stedet ansøgt om at overføre en del af den havgående kvote til de kystnære områder i henhold til fiskerilovens § 19, stk. 7.

Oplysninger fra Grønlands Fiskerilicenskontrol viser, at muligheden for at overføre kvoter fra det havgående fiskeri til det kystnære fiskeri har været benyttet af rederierne i det havgående fiskeri hvert eneste år, siden det blev muligt i efteråret 2008. I perioden fra 2008 til 2015 har man i gennemsnit overført 7.321 tons årligt. En procentvis omregning af de overførte mængder viser, at den reelle gennemsnitlige fordeling i perioden 2008 til 2015 af rejefiskeriet har været på 49,57 % til det havgående flådesegment og 50,43 % til det kystnære flådesegment.

Overførslerne er sket af de rederier, som også ejer fabrikker og fartøjer i det kystnære rejefiskeri, således at disse har overført rejekvote fra deres egen havgående flåde til deres egen kystnære flåde. Det er vurderingen at dette skyldes at rejer, som de indhandler, ikke er afgiftsbelagte samtidig med at der pt. er høje priser på kogte og pillede rejer. Derfor formodes det at det har kunnet betale sig for dem at have havgående og kystnære fartøjer samt fabrik til at indhandle rejer til sig selv og dermed spare afgiften væk samt sænke lønniveauet på de havgående trawlere.

Der er to ting, som Naalakkersuisut vil nævne, som gør at Naalakkersuisut ikke kan indstille at Inatsisartut tilslutter sig beslutningsforslaget på det foreliggende grundlag:

Det første er, at hvis man antager at kvoten i 2016 fordeles med 57 % til det havgående og 43 % til det kystnære fiskeri og alle fartøjer med produktionstilladelse producerer deres del og indhandler den indhandlingspligtige del, så forventes de samlede effekter for samfundet ved at ændre til en 50/50 fordeling at blive følgende:

Eksportindtægterne forventes at falde med 32 mio. kr., A-skatterne til kommunerne og Landskassen forventes at falde med 5,5 mio. kr., rejeafgiften forventes at falde med 15 mio.

kr. og samfundet forventes at miste beskæftigelse svarende til 4 årsværk, ifølge beregninger fra Finansdepartementet.

Det skal præciseres at denne flytning af kvote sker i dag som nævnt ovenfor.

Det andet, som Naalakkersuisut vil nævne, er at der er en reel risiko for, at det havgående rederier vil sagsøge Selvstyret hvis ændringen gennemføres som foreslået. Det skyldes de rettigheder, der er knyttet til kvoteandelene. Det er svært at sige på forhånd, hvilket udfald en sådan retssag kan få og dermed hvilke økonomiske konsekvenser, det vil få for Selvstyret. En tabt retssag kan evt. få mærkbare finanslovmæssige konsekvenser.

Det kan således ikke anbefales at ændre fordelingsnøglen ud fra samfundsøkonomiske betragtninger, før der er lavet mere uddybende analyser og konsekvensberegninger.

Derfor vil Naalakkersuisut ikke indstille beslutningsforslaget til godkendelse, men Naalakkersuisut tager gerne beslutningsforslaget med i den igangværende undersøgelse af muligheden for - og de økonomiske konsekvenser ved - at gøre brug af § 14 i Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 om fiskeri.

Til slut skal det nævnes at den nuværende fordeling er baseret på en aftale mellem fiskeriets parter. En høring af herværende forslag viser, at en af parterne ikke længere vedstår aftalen.

Med disse bemærkninger overlader jeg beslutningsforslaget til drøftelse i Inatsisartut.